

CHÍNH SÁCH ĐỐI NGOẠI CỦA PHÁP DƯỚI THỜI TỔNG THỐNG NICOLAS SARKOZY

TS. Nguyễn Thị Quế

Ths. Nguyễn Minh Thảo

Viện Quan hệ Quốc tế - Học viện CTHCQG Hồ Chí Minh

Trong bài diễn văn nhậm chức đọc tại điện Êlydê ngày 16/5/2007, tân Tổng thống Pháp Nicolas Sarkozy đã bày tỏ niềm tự hào của mình đối với nước Pháp và dân tộc Pháp, "một dân tộc vĩ đại có một lịch sử vĩ đại", "luôn can đảm biết vượt qua mọi thử thách và tìm thấy trong mình sức mạnh làm thay đổi thế giới" cũng như mong muốn xây dựng nước Pháp, "một đất nước không muốn tàn lụi, một đất nước vừa muốn có trật tự lại vừa muốn có biến chuyển, vừa muốn có tiến bộ lại vừa muốn có bác ái, vừa muốn có hiệu quả lại vừa muốn có công lý, vừa muốn có bản sắc lại vừa muốn mở cửa ra thế giới" xứng với vị thế trong lịch sử của mình trên thế giới¹.

Sau khi nhậm chức, Tổng thống mới Sarkozy liên tiếp thể hiện một phong cách ngoại giao mới, tích cực, chủ động và tung ra một chính sách ngoại giao mới có nhiều khác biệt so với chính sách ngoại giao của chính quyền tiền nhiệm Jacques Chirac. Sự điều chỉnh trong chính sách ngoại giao của Pháp

thể hiện rõ nét nhất trong quan hệ của Pháp với Liên minh Châu Âu (EU), với Mỹ và với Trung Đông. Pháp là nước cổ động mạnh nhất cho việc hình thành một thế giới đa cực, trong đó EU đóng vai trò then chốt.

Mục tiêu trọng tâm đầu tiên của chính sách đối ngoại mới mà ông Sarkozy đưa ra là đảm bảo an ninh và độc lập của nước Pháp và nhân dân Pháp, đồng thời cũng đảm bảo an ninh và độc lập cho các bạn bè và đồng minh của Pháp. Sờ dĩ như vậy vì ông Sarkozy cho rằng lợi ích và trách nhiệm của nước Pháp mang tính toàn cầu: "Lợi ích an ninh của chúng ta không thể tách rời với các lợi ích an ninh của châu Âu và của các đối tác cùng chia sẻ vận mệnh và các giá trị của chúng ta được nữa".

Mục tiêu lớn thứ hai trong chính sách đối ngoại của chính quyền Sarkozy là đề cao các giá trị nhân quyền và chủ trương tích cực đi đầu trong việc khuyến khích và giải quyết các vấn đề liên quan đến lĩnh vực này, "bởi vì nước Pháp chỉ thực sự là nước Pháp khi

¹ Diễn văn của Tổng thống Nicolas Sarkozy nhân buổi lễ nhậm chức, 16/5/2007, <http://www.ambafrance-vn.org>

mà nước Pháp là hiện thân của tự do, chống lại áp bức và chống lại sự hỗn độn"².

Mục tiêu lớn thứ ba trong chính sách đối ngoại của Pháp là khuyến khích các giá trị kinh tế và thương mại để tăng cường sức mạnh của Pháp trong một thế giới toàn cầu hóa.

Song song với việc đề cao những yếu tố mang tính giá trị này, chính sách đối ngoại của Pháp còn thể hiện tính thực dụng rõ nét qua việc Pháp vẫn tính đến lợi ích thiết thực trong quan hệ với những đối tượng cụ thể. Tổng thống Sarkozy cho rằng nước Pháp cần phải bắt tay với tất cả các nhà lãnh đạo, cho dù một vài nước trong số đó có tiến trình dân chủ không hoàn toàn giống như những mong muốn của nước Pháp bởi vì nếu cô lập họ hoặc gạt họ ra ngoài lề thì còn dễ gặp phải những nguy cơ lớn hơn nhiều so với việc bắt tay với họ. Như vậy, lợi ích kinh tế mới là cái cốt lõi, những luận điệu về dân chủ, nhân quyền cũng không thể làm thay đổi thực tế này được.

1. Với châu Âu

Trong nỗ lực tìm cách tái lập vị trí và vai trò của nước Pháp trên trường quốc tế, ưu tiên hàng đầu của Chính quyền Sarkozy vẫn là xây dựng và củng cố quan hệ với các nước trong Liên minh Châu Âu. Trong bài diễn văn đọc trước 180 đại sứ tại điện Êlydê ngày 27/8/2007, Tổng thống Nicolas Sarkozy đã tuyên bố xây dựng châu Âu là một "ưu tiên

tuyệt đối" trong chính sách đối ngoại của Pháp.

Để xúc tiến cho kế hoạch này, Tổng thống Sarkozy đã tìm cách thuyết phục các nước EU thông qua nội dung Hiệp ước Giản đơn với lý lẽ: 27 nhà nước châu Âu là một "gia đình" và có sứ mệnh "dẫn dắt toàn thế giới", do đó tất cả các thành viên đều phải tiến lên phía trước, vượt qua những bất đồng để khởi động xây dựng một ý tưởng chung về châu Âu³. Hiệp ước Giản đơn được coi là văn bản thay thế cho bản dự thảo Hiến pháp của Liên minh Châu Âu (đã không đạt được đồng thuận trong cuộc trưng cầu dân ý tại Pháp và Hà Lan năm 2005). Khi Hiệp ước này được thực hiện, EU sẽ có Bộ trưởng Ngoại giao và Chủ tịch Thượng trực thay thế cho chức Chủ tịch Luân phiên 6 tháng, các thủ tục thông qua các quyết định chung của EU cũng sẽ được đơn giản hóa. Hiệp ước đã được lãnh đạo của 27 nước thành viên EU thông qua tại Hội nghị cấp cao EU ở Lisbon (Bồ Đào Nha) vào tháng 10/2007 và đã được ký vào tháng 12/2007. Hiệp ước Giản đơn được các nhà lãnh đạo EU đánh giá là đặc biệt quan trọng do nó thay thế cho các quy định đã lỗi thời trước đây của EU và phù hợp với tình hình mới khi EU đã tăng số thành viên lên 27 nước. Tổng thống Sarkozy cũng bày tỏ mong muốn thấy Hiệp ước Giản đơn sẽ được các nước thành viên EU phê chuẩn và có hiệu lực trước thời điểm diễn ra các

² Ambassade de France, *Entretien du Président Sarkozy sur la politique étrangère*, Paris, 5/2007, <http://www.ambafrance-uk.org>

³ Ambassade de France, *Discours du Président Sarkozy devant le Parlement européen*, Strasbourg, 10/7/2008, <http://www.ambafrance-uk.org>

cuộc bầu cử của Liên minh Châu Âu vào tháng 9/2009 sắp tới.

Trong suốt 6 tháng đảm nhận chức vụ Chủ tịch Luân phiên của EU (từ ngày 1/7/2008), Pháp chủ trương tiến hành cải cách về chính trị, an ninh - phòng thủ và giải quyết một số vấn đề liên quan đến bản sắc châu Âu, nhập cư và quan hệ giữa các thành viên EU.

Với mục tiêu tăng cường tiếng nói của Pháp trong các vấn đề châu Âu, Tổng thống Sarkozy đã quyết định đưa nước Pháp quay trở lại Bộ Chỉ huy quân sự của NATO. Tại Hội nghị Thượng đỉnh của NATO nhân kỷ niệm 60 năm ngày thành lập (4/4/1949 - 4/4/2009) diễn ra tại hai thành phố Baden (Đức) và Strasbourg (Pháp), nước Pháp đã chính thức trở lại Bộ Chỉ huy quân sự của NATO sau hơn 40 năm vắng bóng. Trong thời kỳ Chiến tranh Lạnh, năm 1966, dưới sự lãnh đạo của Tổng thống Charles de Gaulle, nước Pháp đã từ bỏ Bộ Chỉ huy quân sự của NATO, dù vẫn duy trì tư cách thành viên, để khẳng định tính độc lập trong chính sách đối ngoại và xác lập vị thế cường quốc hạt nhân của Pháp. Vì vậy, quyết định của Tổng thống Sarkozy được coi là một quyết định mang tính bước ngoặt và không khỏi gặp phải những phản đối của dư luận trong nước. Tuy nhiên, Thủ tướng đương nhiệm Francois Fillon đã khẳng định quyết định trở lại Bộ Chỉ huy quân sự NATO chỉ là một "sự điều chỉnh" chứ không phải là nhát cắt với quá khứ. Tổng thống Sarkozy cũng tuyên bố không thể tiếp tục tình trạng vô lý khi Pháp

là thành viên sáng lập NATO lại không có một tiếng nói nào trong các quyết định quân sự chiến lược của Khối.

Cũng với nỗ lực tăng cường vị thế của Pháp ở châu Âu nói riêng và trên thế giới nói chung, Tổng thống Sarkozy đã khá thành công trong việc tăng cường vai trò của mình ở khu vực Đông Âu cũ như việc đóng vai trò trung gian hòa giải vụ việc căng thẳng giữa Nga với Gruzia và xúc tiến ra đời Liên minh Địa Trung Hải (Union for Mediterranean-UM) vào tháng 7/2008. Liên minh này, quy tụ khoảng 750 triệu dân của 43 nước khu vực châu Âu và Địa Trung Hải, đã hiện thực hóa một trong những mục tiêu mà Tổng thống Sarkozy đặt ra trong thời gian giữ chức vụ Tổng thống nước Pháp.

Theo ý tưởng của ông Sarkozy, Liên minh Địa Trung Hải sẽ được dựa trên 4 trụ cột chính: Về môi trường - biến Địa Trung Hải thành "biển sạch nhất thế giới"; Về kinh tế - xây dựng "khu vực phát triển" với công cụ là Ngân hàng Phát triển Địa Trung Hải; Về an ninh - thành lập "vùng an ninh"; Về văn hóa - thành lập "vùng đối thoại giữa các nền văn hóa". Theo dự án này, Liên minh Địa Trung Hải tồn tại song song với Liên minh Châu Âu có một Hội đồng Địa Trung Hải tương tự như Hội đồng Châu Âu, có các thể chế chung với Liên minh Châu Âu và có liên kết chặt chẽ với Liên minh Châu Âu. Nhiều chuyên gia cho rằng với việc thành lập Liên minh Địa Trung Hải, Pháp đã tạo dựng được điểm tựa chiến lược cho mình cả ở trong và ngoài Liên minh Châu Âu.

Sự quan tâm của Tổng thống Sarkozy đến châu Âu còn được thể hiện ở việc Tổng thống đã cho thành lập một Ủy ban độc lập để nghiên cứu về tình hình và xu thế phát triển của thế giới nói chung và châu Âu nói riêng, từ đó chỉ ra những thách thức chính đối với hoạt động đối ngoại của Pháp cho đến năm 2020 và đề ra sứ mệnh ngoại giao của nước Pháp trong tình hình mới. Ủy ban này đã cho ra đời cuốn sách trắng mang tựa đề "Nước Pháp và châu Âu trên thế giới".

2. Với Mỹ

Tổng thống Sarkozy chủ trương cải thiện mối quan hệ với Mỹ theo chiều hướng thân thiện, hợp tác song vẫn giữ tính độc lập như tuyên bố của ông với tạp chí "Chính trị quốc tế": "Tình bạn giữa châu Âu và Mỹ là một điều cần thiết đối với sự cân bằng của thế giới. Nó sâu sắc, chân thành và bất diệt. Nhưng tình bạn, đó là ở bên các bạn của mình khi mà họ cần bạn và có thể nói với họ sự thật khi họ sai lầm. Tình bạn, đó là sự tôn trọng, sự hiểu biết, sự triu mến, nhưng đó không phải là sự phục tùng. Tình bạn chỉ có được thực sự nếu như người ta được tự do. Tôi muốn một nước Pháp tự do và một châu Âu tự do. Tôi đề nghị những người bạn Mỹ của chúng ta để cho chúng ta được tự do; tự do được là bạn của họ."⁴

Những tuyên bố đó lập tức được chuyển hoá thành các quyết định có tính bước ngoặt

trong chính sách đối ngoại của Pháp đối với Mỹ. Nếu như trước đây, dưới thời của Tổng thống Jacques Chirac, quan hệ Pháp - Mỹ được đánh dấu bằng một loạt bất đồng xung quanh sự can thiệp của Mỹ vào Irắc mà đỉnh điểm là việc thành lập liên minh chống Mỹ phát động chiến tranh chống Irắc thì hiện nay quan hệ Pháp - Mỹ đã ngày càng nồng ấm hơn. Vấn đề Iran là một ví dụ: Nếu Chính phủ của Tổng thống Jacques Chirac trước đây chủ trương dùng giải pháp chính trị và ủng hộ Liên minh Châu Âu tiến hành thương lượng với Iran, thì nay Chính phủ Sarkozy chia sẻ với Mỹ lập trường cứng rắn trong việc giải quyết vấn đề hạt nhân của Iran và tỏ rõ "triển vọng một nước Iran có vũ khí hạt nhân là điều không thể chấp nhận được và không ai nghi ngờ quyết tâm của chúng ta". Tổng thống Sarkozy còn khẳng định sẽ "chung vai sát cánh" với Mỹ trong nỗ lực ngăn chặn nguy cơ Iran sở hữu vũ khí hạt nhân.

Đối với vấn đề Ápganixtan, một trong những ưu tiên của Mỹ, Tổng thống Sarkozy cũng tuyên bố sẽ sát cánh bên Mỹ để giải quyết các vấn đề ở Ápganixtan: "Nước Pháp vẫn sẽ có mặt tại đây chừng nào còn cần thiết, bởi vì những tiến bộ ở nước này chính là tương lai những giá trị của chúng ta và của liên minh xuyên Đại Tây Dương"⁵.

Tuy nhiên, mối quan hệ nồng ấm Pháp - Mỹ vẫn còn tồn tại một số bất đồng xung quanh các vấn đề quốc tế như vai trò của Mỹ

⁴ Ambassade de France, *Entretien du Président Sarkozy sur la politique étrangère*, Paris, 5/2007, <http://www.ambafrance-uk.org>

⁵ TTXVN, *Pháp: Đường lối ngoại giao dưới thời Sarkozy*, Tài liệu tham khảo đặc biệt, 15/11/2007.

trong cuộc chiến chống lại sự thay đổi khí hậu và chính sách tiền tệ của Mỹ,...

3. Với châu Phi

Pháp tiếp tục coi châu Phi là một ưu tiên, thúc đẩy sáng kiến Liên minh Địa Trung Hải để tăng cường hợp tác Âu - Phi, thiết lập mối quan hệ đối tác mới với châu Phi và chủ trương triển khai cơ chế đồng phát triển với các nước châu Phi đa diện trước đây là thuộc địa của Pháp để nhằm tăng cường ảnh hưởng của Pháp tại châu lục này.

Tổng thống Nicolas Sarkozy đã hứa sẽ duy trì các cam kết về tài chính của Pháp. Tổng thống đã khẳng định Pháp muốn giúp đỡ các nước châu Phi đạt được các Mục tiêu Phát triển Thiên niên kỷ của mình và cam kết sẽ ủng hộ 2,5 tỉ Euro trong thời gian 5 năm để phát triển lĩnh vực kinh tế tư nhân và để tạo việc làm⁶. Tổng thống Sarkozy coi Nam Phi là đối tác kinh tế hàng đầu của Pháp và hai nước đã đạt được nhiều thỏa thuận hợp tác kinh tế quan trọng trong lĩnh vực năng lượng.

Tuy nhiên, ngân sách hỗ trợ cho châu Phi của Pháp đã bị cắt giảm và vai trò của Pháp tại đây vẫn đang tiếp tục bị suy giảm do Pháp chưa giải quyết được triệt để các cuộc khủng hoảng chính trị - quân sự tại một số quốc gia châu Phi và việc Trung Quốc và Mỹ đang tăng cường ảnh hưởng của mình tại

châu lục này. Mặt khác, sự hiện diện của các căn cứ quân sự của Pháp ở châu Phi ngày càng bị giới trẻ châu Phi phản đối mạnh mẽ. Về vấn đề này, Tổng thống Sarkozy cho rằng các căn cứ này có sứ mệnh hàng đầu là "giúp đỡ Liên minh Châu Phi xây dựng một kết cấu hòa bình và an ninh trong khu vực" mà kết cấu này sẽ là "một công cụ" để giúp châu Phi "đảm bảo tốt hơn và một cách chắc chắn sự ổn định của mình", sự hiện diện của quân đội Pháp sẽ giúp các nước châu Phi tăng cường khả năng duy trì hòa bình và chừng nào mà Liên minh Châu Phi có đủ khả năng về chiến lược và quân sự cho phép họ "tự tái thiết sự bình đẳng quốc tế trên châu lục" thì lúc đó "sự hiện diện của Pháp có lẽ sẽ chỉ hạn chế ở mức tối thiểu"⁷.

4. Với Châu Á - Thái Bình Dương

Tổng thống Sarkozy chủ trương tăng cường quan hệ với khu vực này trên tất cả các lĩnh vực, tiếp tục duy trì quan hệ cân bằng với tất cả các nước lớn trong khu vực, đặc biệt là Nga, Trung Quốc và Nhật Bản. Ông còn tuyên bố nhiệm kỳ chủ tịch EU của Pháp sẽ là một "nhiệm kỳ châu Á".

Trong quan hệ với Nga, tuy vẫn còn tồn tại một số bất đồng như việc Pháp phê phán Nga dùng con bài năng lượng để gây sức ép với các nước láng giềng, vấn đề nhân quyền ở Nga, vấn đề hạt nhân của Iran hay vấn đề độc lập của Kôsoôvô..., song cả hai quốc gia

⁶ Jean-Marie Bockel: *La relation franco-africaine est désormais placée sur un pied d'égalité*, <http://www.diplomatie.gouv.fr>, 28 février 2008.

⁷ Ambassade de France, *Entretien du Président Sarkozy sur la politique étrangère*, Paris, 5/2007, <http://www.ambafrance-uk.org>

này đều cần đến nhau. Pháp coi Nga là một trong những nhà cung cấp năng lượng hàng đầu và là một đối tác kinh tế chiến lược, còn Nga coi Pháp là đối tác tiềm năng và là "cửa ngõ" thâm nhập vào thị trường châu Âu. Tổng thống Pháp đã từng khẳng định, trong chuyến công du sang Nga vào tháng 10/2007, rằng Pháp "muốn làm bạn với Nga", "muốn lắng nghe vào thấu hiểu nước Nga" và "Pháp, Nga cần hợp tác vì hòa bình trên thế giới"⁸. Cũng trên tinh thần hợp tác, Thủ tướng Nga Putin cũng đã có chuyến công du nước Pháp vào tháng 5/2008 để tăng cường quan hệ hợp tác song phương trên nhiều lĩnh vực khác nhau.

Đối với Trung Quốc, tuy hai bên còn những bất đồng trong nhiều vấn đề quốc tế, đặc biệt là vấn đề hạt nhân của Iran, vấn đề Tây Tạng, chính sách năng lượng của Trung Quốc ở châu Phi, cán cân thương mại song phương hay tỉ giá đồng Nhân dân tệ,... song Chính quyền Sarkozy vẫn rất coi trọng cải thiện và tăng cường quan hệ với Trung Quốc, một nước có ảnh hưởng ngày càng lớn trên trường quốc tế. Để minh chứng cho thiện chí của mình, và để khôi phục lại quan hệ với Trung Quốc sau những phản ứng mạnh mẽ của Trung Quốc trước việc Tổng thống Sarkozy gặp gỡ thủ lĩnh ly khai Tây Tạng Dalai Lama tại Ba Lan vào tháng 12/2008, Tổng thống Pháp mới đây đã cam kết sẽ không ủng hộ "độc lập Tây Tạng" dưới bất kỳ hình thức nào và khẳng định cho

dù mối quan hệ Trung - Pháp thay đổi như thế nào thì vẫn chỉ có duy nhất một Trung Quốc trên thế giới, trong đó Đài Loan và Tây Tạng chắc chắn là những phần thuộc lãnh thổ Trung Quốc⁹.

Đối với Nhật Bản, chính quyền Sarkozy chủ trương tiếp tục tăng cường hợp tác song phương trong lĩnh vực kinh tế, năng lượng, đặc biệt là việc sử dụng năng lượng hạt nhân vào mục đích hòa bình cũng như phối hợp hoạt động trong các vấn đề quốc tế liên quan đến an ninh, môi trường và phát triển. Thủ tướng Pháp Francois Fillon, trong chuyến thăm Nhật Bản hồi tháng 4/2008, đã khẳng định "Pháp và Nhật Bản là hai đối tác chính trị tương đồng cùng chia sẻ một tầm nhìn chung về tương lai của thế giới"¹⁰. Tuy nhiên, giới phân tích chính trị quốc tế cho rằng, Chính phủ của Tổng thống Pháp Sarkozy ưu tiên nhiều đến việc phát triển quan hệ với Trung Quốc hơn đối với Nhật Bản, khác với người tiền nhiệm Jacques Chirac của mình, thay vì Nhật Bản, Tổng thống Sarkozy đã chọn Trung Quốc làm điểm dừng chân đầu tiên trong chuyến công du châu Á sau khi nhậm chức và quan hệ hợp tác Nhật - Pháp hiện mới chỉ dừng lại ở lĩnh vực kinh tế, chưa có những bước tiến mang tính chiến lược về chính trị.

⁸ Hoàng Hà, *Thuốc thử Pháp - Nga*, <http://www.anninhthudo.vn>, cập nhật ngày 11/10/2007.

⁹ Thanh Nga, *Trung - Pháp khôi phục quan hệ sau vụ Tây Tạng*, <http://vitinfo.com.vn>, cập nhật ngày 2/4/2009.

¹⁰ Hồ Điệp, *Paris và Tokyo vẫn còn khoảng cách*, <http://www.baomoi.com>, cập nhật ngày 12/4/2008.

5. Với Trung Đông

Đây là khu vực địa - chính trị mang tính chiến lược của lục địa Á - Âu với những vấn đề nóng bỏng liên quan đến lợi ích kinh tế và an ninh của nhiều quốc gia như: dầu lửa, khủng hoảng ở Irắc, vấn đề hạt nhân ở Iran và tiến trình hòa bình Ixraen - Palestin,...

Tổng thống Sarkozy cho rằng chỉ có tiến hành giải pháp chính trị song song với việc rút hết quân đội nước ngoài thì mới có thể chấm dứt được cuộc khủng hoảng ở Irắc. Chuyến thăm Irắc của Bộ trưởng Bộ Các vấn đề đối ngoại và Châu Âu của Pháp, ông Bernard Kouchner, hồi tháng 8/2007 được đánh giá là dấu hiệu cho thấy Pháp duy trì sự có mặt và mối quan hệ truyền thống của mình với Irắc cũng như mong muốn giữ một vai trò trong tương lai ở đây. Tổng thống Sarkozy cũng bày tỏ thiện ý muốn giúp đỡ Irắc giành lại hòa bình và ổn định cũng như khôi phục vị trí của mình tại các diễn đàn quốc tế.

Liên quan đến Iran, Tổng thống Sarkozy khẳng định, Pháp không chấp nhận một nước Iran có vũ khí hạt nhân, Pháp ủng hộ việc Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc và EU tăng sức ép quốc tế buộc Iran phải thực hiện những yêu cầu của Cơ quan Năng lượng Nguyên tử Quốc tế (IAEA) để đạt tới một giải pháp thương lượng: "Ngày nay, viễn cảnh về một Iran được trang bị tên lửa hạt nhân là không thể chấp nhận được. Viễn cảnh đó sẽ mở ra con đường cho một cuộc chạy đua vũ khí trong vùng và đe dọa trực tiếp đến Ixraen và vùng Đông Nam châu Âu.

Têhêran phải lựa chọn giữa việc hợp tác với cộng đồng quốc tế và một loạt sự trừng phạt. Về phần mình, tôi cho rằng không nên do dự tăng cường chế độ trừng phạt, bởi vì tôi tin rằng chúng có thể có hiệu quả"¹¹. Pháp tuyên bố ủng hộ các nỗ lực ngoại giao nhưng cũng không ngoại trừ việc sử dụng vũ lực để giải quyết vấn đề này.

Pháp chủ trương tăng cường hợp tác với các quốc gia Arập trong các lĩnh vực kinh tế và hạt nhân dân sự, vì theo Tổng thống Sarkozy: "Không thể ngăn cản một nước phát triển chương trình hạt nhân dân sự chỉ vì họ là quốc gia Arập"¹². Tổng thống Sarkozy cũng tuyên bố: "Arập Xêút là một "đồng minh không thể bỏ qua của nước Pháp trong khu vực", đang trở thành "ưu tiên chiến lược" và là một chiếc cầu không thể thiếu giữa thế giới Arập - Hồi giáo và phương Tây"¹³.

Đối với tiến trình hòa bình Ixraen - Palestin, Tổng thống Sarkozy bày tỏ quan điểm rằng Ixraen được thành lập một cách hợp pháp và có quyền được bảo đảm an ninh của mình, còn những người dân Palestin có quyền có một nhà nước vững vàng. Những người Ixraen cần phải dừng các hoạt động di dân, và những người Palestin cần tiếp tục đấu tranh chống lại các hành động và các

¹¹ Ambassade de France, *Entretien du Président Sarkozy sur la politique étrangère*, Paris, mai 2007.

¹² Tú Khôi, *Sarkozy và học thuyết đối ngoại "nổi vòng tay lớn"*, <http://www.nguoidaibieu.com.vn>, cập nhật ngày 11/01/2008.

¹³ Vũ Đoàn Kết, *Cuộc dạo chơi trên "lãnh địa" của Mỹ*, <http://www.nguoidaibieu.com.vn>, cập nhật ngày 16/1/2008.

phong trào khủng bố. Để tiến trình hòa bình đi tới đích, cả hai bên phải tôn trọng các cam kết của mình. Tổng thống Sarkozy khẳng định: "Về cuộc xung đột Ixraen - Palestin, niềm tin của tôi là chỉ có giải pháp có thể kéo dài qua một hòa bình thực sự, giải pháp thương lượng, với sự thiết lập của hai Nhà nước đứng vững được, dân chủ, sống bên nhau trong an ninh và trong những đường biên giới chắc chắn và được thừa nhận. Không một ai muốn quên thực tế sâu sắc này: một dân tộc bị chiếm đóng sẽ không bao giờ từ bỏ điều này cho dù phải chịu đựng như thế nào. Chính vì vậy quan trọng là phải chấp nhận một quan điểm cân bằng giữa hai bên. An ninh của Ixraen không được bàn cãi và không gì chứng minh được cho việc sử dụng bạo lực của những người dân Palestine; nhưng việc đi theo một chính sách về những việc làm được thực hiện trên lãnh thổ bởi Ixraen cảm cố tương lai một cách nặng nề. Nước Pháp, với các đối tác của mình, nhất là ở trong Nhóm Bộ tứ, phải làm tất cả để đưa đến một giải pháp thương lượng"¹⁴.

6. Với các tổ chức quốc tế

Pháp đề cao vai trò của Liên Hợp Quốc, ủng hộ việc mở rộng Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc và rất tích cực tham gia các hoạt động của Liên hợp quốc để giải quyết các xung đột khu vực. Pháp là nước có nhiều quân tham gia Lực lượng gìn giữ hòa bình của Liên hợp quốc nhất, với gần 10.000

quân. Tổng thống Sarkozy khẳng định Liên hợp quốc là "không thể thay thế được", vì chỉ có Liên hợp quốc mới có đủ tính hợp pháp và hiệu quả để xử lý nhiều vấn đề trên thế giới.

Tổng thống Sarkozy cũng tuyên bố ủng hộ việc mở rộng G8 cho các nước mới nổi. Theo ông, G8 dần dần phải trở thành G13 với sự gia nhập của các nước mới nổi là Trung Quốc, Ấn Độ, Braxin, Mêhicô và Nam Phi.

Gần hai năm trong nhiệm kỳ của Tổng thống Sarkozy chưa phải là thời gian dài để đánh giá thực chất hiệu quả của chính sách ngoại giao mới của Pháp. Bên cạnh những hứa hẹn lợi ích kinh tế khổng lồ trong tương lai, chính sách đối ngoại của Tổng thống Sarkozy đã gặp phải phản ứng không nhỏ trong chính giới Pháp. Người dân Pháp đã bày tỏ sự không hài lòng của mình đối với một số quyết định đối ngoại của Tổng thống, đặc biệt là tuyên bố gửi thêm quân tới Afghanistan. Có nhà phân tích còn cho rằng chính sách đối ngoại "quá thực dụng" của Chính quyền Sarkozy có thể sẽ khiến cho nước Pháp bỏ rơi những nguyên tắc cơ bản của mình. Những vấn đề nội bộ của nước Pháp, đặc biệt là về kinh tế, trong thời gian gần đây đã đặt ra những vấn đề nan giải mà Tổng thống Sarkozy và nội các của ông phải giải quyết để lấy lại lòng tin đang bị lung lay của người dân Pháp. Để làm được việc đó, Tổng thống Pháp phải chứng tỏ được tính hiệu quả trong các cam kết cả về đối nội và đối ngoại của mình.

¹⁴ Ambassade de France, *Entretien du Président Sarkozy sur la politique étrangère*, Paris, 5/2007, <http://www.ambafrance-uk.org>